

(وَ مِنْ دُعَائِهِ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:) اللَّهُمَّ إِنَّكَ أَنْسُ الْإِنْسِينَ لِأَوْلِيَائِكَ، وَأَخْضَرُهُمْ بِالْكَفَايَةِ لِلْمُتَوَكِّلِينَ عَلَيْكَ، تُشَاهِدُهُمْ فِي سَرَائِرِهِمْ، وَ تَطَّلِعُ عَلَيْهِمْ فِي ضَمَائِرِهِمْ، وَ تَعْلَمُ مَبْلَغَ بَصَائِرِهِمْ، فَاسْرُرُهُمْ لَكَ مَكْشُوفَةً، وَ قُلُوبُهُمْ إِلَيْكَ مَلْهُوفَةً، إِنْ أَوْ حَشْتَهُمُ الْغُرْبَةَ أَنْسَهُمْ ذِكْرُكَ، وَ إِنْ صَبَّتْ عَلَيْهِمُ الْمَصَائِبُ لَجَأُوا إِلَى الْإِسْتِجَارَةِ بِكَ عِلْمًا بِأَنَّ أَرْزَمَةَ الْأُمُورِ بِيَدِكَ، وَ مَصَادِرَهَا عَنْ قَضَائِكَ. اللَّهُمَّ إِنْ فَهَيْتُ عَنْ مَسْأَلَتِي، أَوْ عَمَيْتُ عَنْ طَلِبَتِي، فَدَلَّنِي عَلَى مَصَالِحِي، وَ خُذْ بِقَلْبِي إِلَى مَرَاشِدِي، فَلَيْسَ ذَلِكَ بِنُكْرٍ مِنْ هِدَايَاتِكَ، وَ لَا بَبِدْعٍ مِنْ كِفَايَاتِكَ. اللَّهُمَّ احْمِلْنِي عَلَى عَفْوِكَ، وَ لَا تَحْمِلْنِي عَلَى عَدْلِكَ.

دعائی از آن حضرت

یکی از دعاهاى امام (ع)

خدایا! تو با دوستانت انس گیرنده تر، و برطرف کننده نیازهای توکل کنندگانی، بر اسرار پنهانشان آگاه، و از آنچه در دل دارند آشنایی، و از دیدگاههای آنان باخبر، و رازشان نزد تو آشکار، و دلهایشان در حسرت دیدار تو داغدار است، اگر تنهایی و غربت به وحشتشان اندازد یاد تو آرامشان می کند، اگر مصیبتها بر آنان فرود آید، به تو پناه می برند، و روی به درگاه تو دارند، زیرا می دانند که سررشته کارها به دست توست، و همه کارها از خواست تو نشات می گیرد. خدایا! اگر برای خواستن درمانده شوم، یا راه پرسیدن را ندانم، تو مرا به اصلاح

کارم راهنمایی فرما، و جانم را به آن چه مایه رستگاری من است هدایت کن،
که چنین کاری از راهنماییهای تو به دور، و از کفایت‌های تو ناشناخته نیست.
خدایا، مرا با بخشش خود بپذیر، و با عدل خویش رفتار مکن. ■